

ഒരു ചോദ്യവും ഒട്ടേറെ ഉത്തരങ്ങളും

നമ്മൾ ചെറിയ കുട്ടികളെ വീക്ഷിച്ചാൽ കാണാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സവിശേഷതയുണ്ട്, അവർ ചുറ്റുപാടിനെ ശ്രദ്ധയോടെ നിരീക്ഷിക്കുകയും പലതിനെക്കുറിച്ചും നമ്മോട് ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിച്ച് കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. യാഥാർത്ഥത്തിൽ മറ്റുജീവജാലങ്ങളിൽ നിന്നും വ്യത്യസ്തമായി മനുഷ്യനിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഈ സവിശേഷത തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യകൾ വികസിക്കുന്നതിന്റെയും നാഗരിക പുരോഗതി കൈവരിക്കുന്നതിന്റെയും നിദാനവും. അഥവാ ചോദ്യങ്ങളിൽ നിന്നാണ് അറിവിന്റെ ഉല്പാദനവും വികാസവും ഉണ്ടാകുന്നത് എന്നർത്ഥം. ചോദ്യങ്ങളെ എത്രകണ്ട് അധികരിപ്പിക്കാൻ പറ്റുമോ അത്രയും അറിവിന്റെ മാനങ്ങൾ വികസിപ്പിക്കാനും സാധിക്കും. ചില ചോദ്യങ്ങൾ നമ്മളെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ നിർബന്ധമായും ചോദിക്കുകയും അവയുടെ വസ്തുതാപരമായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രധാനം ഞാൻ ആരാണ് എന്ന ചോദ്യമാണ്. ഞാൻ ആരാണ് എന്നതുകൊണ്ട് എന്താണ് ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ? നമ്മുടെ പേരും വിലാസവുമെന്നോ ? അല്ല, സ്വന്തത്തെ കുറിച്ച് ചോദ്യത്തിൽ ഒന്നാമത്തേത് ഞാൻ എവിടെ നിന്ന് അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ ഭൂമിയിലേക്ക് വന്നു എന്നതാണ്. പ്രപഞ്ചത്തിൽ കാണുന്ന പദാർത്ഥങ്ങൾ കൂടിച്ചേർന്നപ്പോൾ ആദ്യത്തെ ജൈവകോശം ഉടലെടുക്കുകയും അത് പരിണമിച്ചു വ്യത്യസ്ത ജീവവർഗ്ഗങ്ങൾ ജന്മമെടുത്തതിന്റെ ഭാഗമായി ഉണ്ടായി തീർന്നതാണോ ഞാനും ? അല്ല എന്ന ഒരു സ്പഷ്ടാവ് സ്പഷ്ടിച്ചതാണോ ? ഞാൻ ആരാണ് എന്ന അന്വേഷണത്തിൽ രണ്ടാമത്തേത് എന്താണ് എന്റെ ജീവിത ലക്ഷ്യം എന്നതാണ്. ജനിച്ചതു മുതൽ മരിക്കുന്നതുവരെ ഈ ഭൂമിയിൽ ജീവിച്ച് മരണത്തോടെ എന്റെ ശരീരത്തിലെ പാതാർത്ഥങ്ങൾക്കു രൂപമാറ്റം സംഭവിച്ച് ഞാൻ ഈ പ്രപഞ്ചത്തിൽ തന്നെ ഉൾച്ചേരുകയാണോ ചെയ്യുന്നത് ? അല്ല മരണശേഷം മറ്റെന്തെങ്കിലും സാധ്യതകൾ ഉണ്ടോ ? അസ്തിത്വത്തെ കുറിച്ച് അടിസ്ഥാന ചോദ്യങ്ങളിൽ മൂന്നാമത്തേത് ജീവിതത്തിൽ ഞാൻ നിർവ്വഹിക്കേണ്ട ഉത്തരവാദിത്വങ്ങൾ എന്തൊക്കെയാണ് ? എന്തൊക്കെയാണ് എനിക്ക് ചെയ്യാൻ പാടില്ലാത്തത് ? അഥവാ എങ്ങനെ ജീവിക്കണമെന്നത് എന്റെ താത്പര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് എനിക്ക് തീരുമാനിക്കാൻ പറ്റുമോ ? അല്ല മറ്റെന്തെങ്കിലും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടോ ? എന്നതാണ്.

എന്തുകൊണ്ടാണ് ഈ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് ഇത്രമാത്രം പ്രാധാന്യം കല്പിക്കപ്പെടുന്നത്? കാരണം ഇവയാണ് നമ്മുടെ ലോകവീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്തുന്നതും ജീവിതത്തിൽ തീരുമാനങ്ങൾ എടുക്കുന്നതിനെ അടിസ്ഥാനപരമായി സ്വാധീനിക്കുന്നതും. നമ്മുടെ തീരുമാനങ്ങളാണ് പ്രവർത്തനങ്ങളായി മാറുന്നത്. ഈ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലമാണ് ജീവിതത്തിലെ നേട്ടങ്ങളോ കോട്ടങ്ങളോ ആയി നാമെല്ലാം അനുഭവിക്കുന്നതും. തീരുമാനങ്ങൾ വസ്തുതാപരമാണെങ്കിൽ പ്രവർത്തനങ്ങളും കുറ്റമറ്റതായിരിക്കും മറിച്ചാണെങ്കിൽ പ്രവർത്തനത്തിൽ വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകും

എന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. സാധാരണ പറയാറുണ്ട് ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ട സമയത്ത് ചെയ്യേണ്ട വിധം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ ഉണ്ടാകുന്ന നഷ്ടങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും നമ്മൾ അനുമാനിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഗൗരവ് തരമായിരിക്കുമെന്ന്. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ പ്രധാനമാണ് ചോദിക്കേണ്ട ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കേണ്ട സമയത്ത് ചോദിക്കേണ്ട വിധം ചോദിക്കലും ശരിയായ ഉത്തരം കണ്ടെത്തലും.

ജീവിതം കുറ്റമറ്റതാക്കുന്നതിനും അതിലൂടെ യഥാർത്ഥ വിജയം കൈവരിക്കുന്നതിനും ഞാൻ ആരാണ് എന്നത് കൃത്യമായി തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട് എന്നുപറയുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും നമുക്കെല്ലാം ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു സംശയമാണ് ഇതെല്ലാം അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളല്ലേ പിന്നെന്തിന് ഇതിനെ കുറിച്ച് വീണ്ടും ചോദിക്കണം എന്നത്. ശരിയാണ് ഇതിന്റെയെല്ലാം ഉത്തരം നമുക്കൊക്കെ അറിയാം പക്ഷെ ഒരു പ്രശ്നമുള്ളത് എല്ലാവരുടെയും ഉത്തരം ഒന്നല്ല എന്നതാണ്. എന്നാൽ ഏത് കാര്യത്തിനും വസ്തുത ഒന്നേ ഉണ്ടാകൂ എന്നത് നമ്മുടെയെല്ലാം സാമാന്യ യുക്തി അംഗീകരിക്കുന്ന കാര്യവുമാണല്ലോ, അപ്പോൾ ആരുടെ ഉത്തരമാണ് ശരിയായത്? ആരുടെ ജീവിതശൈലിയാണ് കുറ്റമറ്റത്? ആർക്കാണ് യഥാർത്ഥ വിജയമുണ്ടാകുക? ഇതിന്റെ ഉത്തരം കൃത്യമായി മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ യുക്തിചിന്തയിലൂടെ കാര്യങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്തു വസ്തുതകൾ തിരിച്ചറിയാനുള്ള ശേഷി നമുക്കെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും എന്തുകൊണ്ട് നമുക്കിടയിൽ ഇത്തരം അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളിൽ പോലും വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നത് വിശകലനം ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്.

മനുഷ്യന്റെ യുക്തിചിന്ത ശേഷി എല്ലാപ്രായത്തിലും ഒരുപോലെയല്ല, ജനിച്ചതുമുതലുള്ള വളർച്ചയുടെ ആദ്യഘട്ടങ്ങളിൽ ഈ ശേഷി വളരെ പരിമിതമായേ ഉണ്ടാകൂ പിന്നീട് പടിപടിയായി വികസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതുകേവലം മസ്തിഷ്കത്തിന്റെ വളർച്ചകൊണ്ട് മാത്രം ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു കാര്യമല്ല, ചുറ്റുപാടിന്റെ കൂടെ സ്വാധീനത്താൽ മാനസിക തലത്തിൽ നടക്കുന്ന ഒരു വികാസമാണ്. അതുകൊണ്ടുതന്നെ വളരെ ചെറിയ പ്രായത്തിൽ ചുറ്റുപാടിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ അങ്ങനെയൊന്നെ ഉൾക്കൊള്ളാതെ നമുക്ക് കഴിയൂ, അതിലെ ശരി തെറ്റുകൾ വേർതിരിച്ച് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കില്ല. അതുകൊണ്ടാണ് കുട്ടികൾ കാണുന്ന ഏതു കാര്യവും അതുപോലെ ചെയ്യാനും കേൾക്കുന്ന എന്തും അതുപോലെ പറയാനും ശ്രമിക്കുന്നത്. ഇതിൽ തള്ളേണ്ടതും കൊള്ളേണ്ടതും തിരിച്ചറിയാൻ അവർക്ക് കഴിയില്ല. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് അസ്തിത്വപരമായ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് സ്വീകരിക്കുന്നതും, നാം വളരുന്ന സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഇങ്ങനെയുള്ള പല അറിവുകളും നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നുണ്ട് പക്ഷെ അതിനെ വിശകലനം ചെയ്തു വിലയിരുത്താനുള്ള ശേഷി ഇല്ലാത്തതിനാൽ അങ്ങനെയൊന്നെ സ്വീകരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ യുക്തിചിന്ത ശേഷി കൈവന്നതിനു ശേഷവും തന്റെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ വസ്തുതാപരമായി വിലയിരുത്താതെത്തന്നെ അതാണ് ആത്യന്തിക സത്യമെന്ന ധാരണയിൽ ജീവിക്കാൻ നമുക്കെങ്ങനെയാണ് സാധിക്കുന്നത്? ഏതൊരു കാര്യത്തിനും വസ്തുത ഒന്നേ ഉണ്ടാകൂ എന്നത് നാമെല്ലാം അംഗീകരിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, ലോകത്ത് വ്യത്യസ്ത കാഴ്ചപ്പാടുകൾ നിലനിൽക്കുന്നുണ്ട് എന്നതും യഥാർത്ഥ്യമല്ലേ? അപ്പോൾ എന്തേത് തന്നെയാണ് യഥാർത്ഥ

സത്യമെന്ന വിശ്വാസം എങ്ങനെയാണു നമുക്കുണ്ടാകുന്നത്? നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രവർത്തന രീതിയും അതിൽ വികാരങ്ങളുടെ സ്വാധീനവും തിരിച്ചറിയുന്നതിലൂടെയേ ഇത് ബോധ്യമാകൂ.

കാര്യങ്ങളെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ച് വിലയിരുത്തി (Associative reasoning) സാധ്യതകൾ തിരിച്ചറിയുക എന്നതാണ് നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ അടിസ്ഥാന പ്രവർത്തന രീതി. ഉദാഹരണത്തിന് നമ്മൾ പുതുതായി ഏതൊരറിവ് നേടുമ്പോഴും അതിനെ നമുക്ക് നിലവിൽ അറിയാവുന്ന കാര്യങ്ങളുമായി ബന്ധിപ്പിച്ച് വിലയിരുത്തി നമ്മുടേതായ ഒരർത്ഥം നൽകിക്കൊണ്ടാണ് സ്വീകരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരേ കാര്യത്തിന് ആളുകൾ തമ്മിൽ വ്യത്യസ്ത അഭിപ്രായങ്ങൾ നിലനിൽക്കുന്നതും. അഥവാ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോ അറിവിനെയും സ്വതന്ത്രമായി വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടല്ല ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്, നമുക്ക് നിലവിലെന്താണോ അറിയുന്നത് അതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്തു നിഗമനങ്ങളിൽ എത്തുകയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നർത്ഥം. ഇതിനെ Perception എന്ന് പറയും. ഏതൊരു കാര്യത്തിനും അതിന്റെ പ്രകൃതിപരമായ ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം (Natural reality) ഉണ്ടാകും, എന്നാൽ നമ്മുടെയെല്ലാം കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് അതിനെ ഉൾക്കൊള്ളുമ്പോൾ അത് നമ്മുടെ Perceptual reality യായി തീരുന്നു. ഇത് തമ്മിലുള്ള പൊരുതം നിർണയിക്കപ്പെടുന്നത് നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടിലെ വസ്തുതാപരത അനുസരിച്ചായിരിക്കും.

ഇതുപോലെതന്നെയാണ് കാര്യങ്ങളെ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോഴും നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിൽ നടക്കുന്ന പ്രവർത്തന രീതി. യഥാർത്ഥത്തിൽ വിശകലനം ചെയ്യുക എന്നുപറഞ്ഞാൽ ഓരോ കാര്യത്തെയും അത് എന്ത്? എന്തുകൊണ്ട്? എങ്ങനെ? എന്നിങ്ങനെ ചോദ്യങ്ങൾ ഉന്നയിച്ചുകൊണ്ട് വസ്തുതകൾ തിരിച്ചറിയുക എന്നതാണ്, എന്നാൽ ഈയൊരു കാര്യം നമ്മുടെ ചിന്തയിൽ നടക്കുമ്പോൾ കൃത്യമായ വസ്തുതകൾ തിരിച്ചറിയുകയല്ല മിക്കപ്പോഴും ചെയ്യുന്നത് പകരം നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച ഒരു നിഗമനത്തിൽ എത്തിച്ചേരുകയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ഒരേ കാര്യത്തെ രണ്ടാളുകൾ വിശകലനം ചെയ്യുമ്പോൾ രണ്ടുതരം നിഗമനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതും. ഉദാഹരണത്തിന് എന്ത് എന്ന ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം എങ്ങനെയാണ് നമ്മൾ ചിന്തയിലൂടെ വിലയിരുത്തുന്നത് എന്നു നോക്കിയാൽ ഇത് വ്യക്തമാകും. ഏതെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിന്റെ അസ്തിത്വം തിരിച്ചറിയേണ്ട സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് സാധാരണയായി നാം എന്ത് എന്ന ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നത്. തുടർന്ന് നമുക്ക് തിരിച്ചറിയേണ്ട വസ്തുവിന്റെ ഗുണങ്ങളെ നമുക്കറിയാവുന്ന മറ്റുപലവസ്തുക്കളുടെ ഗുണങ്ങളുമായും താരതമ്യം ചെയ്യുകയുമാകും, അതിലേതിനെങ്കിലും സമാന ഗുണങ്ങൾ കണ്ടെത്തിയാൽ ഇതിനെയും ആ വിഭാഗത്തിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏത് ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരം കണ്ടെത്തുന്നതിലായാലും ഈ രീതിയിലുള്ള ചിന്ത തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ബുദ്ധിയിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി നടക്കുന്നത്.

ഇവിടെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യം നമുക്ക് നിലവിലെന്താണോ അറിയുന്നത് അതാണ് നമ്മുടെ ചിന്തയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് എന്നതാണ്. ഇതിൽ വളർച്ചയുടെ പ്രാരംഭ ദശയിൽ ലഭിച്ച കാര്യങ്ങളാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി ഉണ്ടാവുക, പിന്നീട് വളർച്ചയുടെ വിവിധ ഘട്ടങ്ങളിൽ നമ്മൾ ഇതിനോട് ചേർത്ത് ചേർത്ത് മനസിലാക്കിയ മൊത്തം അറിവിനെയാണ് നമ്മുടെ ലോകവീക്ഷണം.

എന്ന് പറയുന്നതും. ഈ ലോകവീക്ഷണത്തിലൂടെയാണ് ഇന്ന് നമ്മൾ കാര്യങ്ങളെ നോക്കിക്കാണുന്നതും പുതിയ അറിവുകൾ നേടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. ബുദ്ധിയുടെ ഈ പ്രവർത്തന രീതിയാണ് വ്യക്തികൾ തമ്മിലെ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങൾ മുതൽ വിവിധ സംസ്കാരങ്ങൾ വരെ ഉടലെടുക്കാനും നിലനിൽക്കാനും കാരണവും. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നമുക്ക് കാര്യങ്ങളെ വസ്തുതാപരമായി വിലയിരുത്താൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ അടിസ്ഥാനപരമായ കാഴ്ചപ്പാടുകളിൽ മാറ്റം വരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

ഏതുകാര്യത്തെയും വസ്തുതാപരമായി വിലയിരുത്തുന്നതിനുപകരം സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതിനെ *biased reasoning* എന്നാണ് പറയുക. അടിസ്ഥാനപരമായി നമ്മുടെ മുൻകാല അറിവും അനുഭവങ്ങളും ഇതിനെ സ്വാധീനിക്കുന്നതോടൊപ്പം മറ്റുള്ളവരുമായി കൂടിച്ചേർന്നുള്ള സാമൂഹിക ജീവിതവും ഇതിൽ നിർണായക സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. നമ്മളെല്ലാം ജനിക്കുന്നത് ഏതെങ്കിലും ഒരു സാമൂഹിക കൂട്ടായ്മയുടെ ഭാഗമായിട്ടായിരിക്കും. അത് ചിലപ്പോൾ മതവിശ്വാസത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടുള്ള സംഘങ്ങളാവാം മതേതര കാഴ്ചപ്പാടുള്ള സംഘങ്ങളാവാം. ഏതായിരുന്നാലും ഇത്തരം സാമൂഹിക സംഘങ്ങളെ വേർതിരിച്ചു നിർത്തുന്ന അടിസ്ഥാന ഘടകം മനുഷ്യന്റെ അസ്തിത്വപരമായ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടുകളിലെ വെത്യാസങ്ങളാണ്. ഓരോ സംഘത്തിലും ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ള ഇത്തരം കാഴ്ചപ്പാടുകളാണ് നമ്മുടെ ബുദ്ധിവികാസത്തിന്റെ ആദ്യനാളുകളിൽ നമുക്ക് ലഭിക്കുന്നതും. പിന്നീട് അതിന്റെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ നമ്മളും ആ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാഗമായിത്തീരുന്നു.

യഥാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ നിഗമനങ്ങളെ സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാട് സ്വാധീനിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി സ്വാധീനിക്കുന്നത് ഏതൊരു സമൂഹത്തിന്റെ ഭാഗമായിട്ടാണോ നാം നിലകൊള്ളുന്നത് അതിൽ നിന്നുള്ള സ്വാധീനമായിരിക്കും. സ്വന്തം കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുമ്പോൾ ചില പൊരുത്ത കേടുകളൊക്കെ തോന്നുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും നമ്മുടെയൊക്കെ ജീവിതത്തിൽ ഉണ്ടാകാറുണ്ട് അത്തരം സാഹചര്യങ്ങളിൽ നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാറ്റിവച്ച് നാം ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ള സാമൂഹിക കൂട്ടായ്മയുടെ ഭാഗമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് നിഗമനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നതാണ് പൊതുവായി കണ്ടുവരുന്ന ഒരു കാര്യം. ഏതൊരു സാമൂഹിക കൂട്ടായ്മയിലും അതിലെ അംഗങ്ങൾ തമ്മിൽ പരസ്പരം ചിന്താതലത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുന്നുണ്ട്. അതോടൊപ്പം ഇത്തരം സംഗങ്ങളിലെല്ലാം നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷവും അവരെ അനുഗമിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഭൂരിപക്ഷം അനുയായികളും എന്ന നിലയിലും സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഭൂരിപക്ഷം വരുന്ന അനുയായികളുടെ ചിന്ത എപ്പോഴും നേതൃസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷത്തിനെ അവലംബമാക്കിയാണ് നടക്കുന്നത്. ഇത് മനുഷ്യന്റെ ഒരു സവിശേഷതയാണ് ഏതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ആളുകളുടെ അഭിപ്രായത്തിനനുസരിച്ച് നിഗമനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുക എന്നത്. മാതാപിതാക്കൾ ഈ രൂപത്തിൽ സ്വാധീനിക്കാറുണ്ട്. സങ്കീർണ്ണതയ്ക്കു നേരിട്ട് സ്വാധീനം ശക്തമായി നിലകൊള്ളുന്ന ഒരു കാര്യം തന്നെയാണ്. ഇത്തരത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയ ആളുകളുടെ നിലപാടുകളെ വസ്തുതാപരമായി വിലയിരുത്തിക്കൊണ്ടല്ല അവരെ അവലംബമാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത് പകരം എന്നേക്കാൾ അറിവ് അവർക്കുണ്ടെങ്കിൽ, എന്റെ

കാര്യത്തിൽ അവർ ഗുണം മാത്രമാണ് ആഗ്രഹിക്കുകയുള്ളൂ എന്നിങ്ങനെയുള്ള നിഗമനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ രൂപപ്പെടുത്തിയ വിശ്വാസത്തിന്റെ പുറത്ത് സ്വീകരിക്കുന്ന ഒരു നിലപാടാണിത്. ഇങ്ങനെ ചില അനുമാനങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ചിന്തിക്കുന്നതിനെ Implicit biases എന്നാണ് പറയുക. കാര്യങ്ങളെ വിലയിരുത്തുന്നിടത്ത് ഇത്തരത്തിലുള്ള ധാരാളം അനുമാനങ്ങൾ നാമെല്ലാം നടത്താറുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് കുറെ ആളുകൾ ഒരു കാര്യം വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് വസ്തുതയായിരിക്കുമെന്ന ധാരണ, ഇത് തലമുറകളായി വിശ്വസിക്കുന്നതാണെങ്കിൽ അതിന് ഒന്നുകൂടെ ആധികാരികത വർധിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പല സംസ്കാരങ്ങളും നിലനിൽക്കുന്നത് തന്നെ ഇത്തരം സങ്കല്പങ്ങളുടെ പുറത്താണ്.

ഏതൊരു കാര്യത്തിന്റെയും സാധ്യത നിർണ്ണയിക്കുന്നത് അതിന് തെളിവ്വിന്റെ പിൻബലം ലഭിക്കുമ്പോഴാണ്. നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിലായാലും ഗവേഷണാത്മകമായി ഒരു കാര്യം കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണെങ്കിലും അതിനനുക്രമമായ തെളിവ് വിശദീകരിക്കുകയാണ് അടിസ്ഥാനപരമായി ചെയ്യുന്നത്. എന്നാൽ നമ്മുടെ implicit biases കളെ സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടിയും ഈ രീതിയിൽ തെളിവ് നിരത്താൻ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇത്തരത്തിൽ കൃത്യമായ ബോധ്യത്തോടെയല്ലാതെ നാം സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കാൻവേണ്ടി തെറ്റായ രീതിയിൽ തെളിവ് കണ്ടെത്താൻ ശ്രമിക്കുന്ന പ്രവണതയെ confirmation bias എന്ന് പറയും. ഇതും നമ്മുടെയെല്ലാം ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും ഉണ്ടാകാറുള്ള ഒരു കാര്യമാണ്. സാധാരണ പറയാറുണ്ട് മനുഷ്യൻ പുതിയ അറിവുകൾ നേടുകയല്ല പകരം നിലവിലുള്ള വിശ്വാസത്തിനെ സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുക മാത്രമാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന്. ചിലയവസരങ്ങളിൽ ബോധപൂർവ്വം തന്നെ തെറ്റായ തെളിവുകൾ നിരത്തി സ്വന്തം അഭിപ്രായങ്ങൾ സ്ഥാപിക്കാനും നമ്മൾ ശ്രമിക്കാറുണ്ട്. ഇതിനെ explicit bias എന്ന് പറയും. വൈകാരിക സമ്മർദ്ദങ്ങൾ ഇല്ലാതാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമ്പോഴാണ് ഈയൊരു തെറ്റായ ചിന്ത രീതി നടത്തേണ്ടി വരുന്നത്.

സന്തോഷവും സങ്കടവും ഭയവുമാണ് നമ്മുടെ അടിസ്ഥാന വികാരങ്ങൾ. ഇതിൽ സന്തോഷമാണ് ആസ്വാദ്യകരം സങ്കടവും ഭയവും പ്രയാസകരമാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ നാമെപ്പോഴും സന്തോഷം നിലനിർത്താനും സങ്കടവും ഭയവും ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനുമാണ് ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ജീവിതത്തെകുറിച്ചുള്ള കാഴ്ചപ്പാടനുസരിച്ച് നമ്മുടെ പരിശ്രമങ്ങളിൽ വെത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകും എന്നുമാത്രം. ഇത്തരത്തിൽ സന്തോഷം നിലനിർത്താനും സങ്കടവും ഭയവും ഒഴിവാക്കാനും ശ്രമിക്കുമ്പോൾ പലപ്പോഴും ബോധപൂർവ്വം തന്നെ തെറ്റായ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടി വരുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് യഥാർത്ഥ്യം. ഉദാഹരണത്തിന് മനുഷ്യനെ സംബന്ധിച്ച് ഏറ്റവും വിലകല്പിക്കുന്നത് സ്വന്തം അഭിമാനത്തിനാണ്. അഭിമാന ബോധത്തെ ഉണർത്തുന്ന ഏതൊരു കാര്യവും മനുഷ്യന് സന്തോഷം നൽകും. അംഗീകാരമാണ് അഭിമാനബോധത്തെ ഉണർത്തുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാന ഘടകം. അതുകൊണ്ടാണ് അംഗീകാരം ലഭിക്കുമ്പോൾ ഏറെ സന്തോഷം തോന്നുന്നതും. എന്നാൽ കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ നമ്മുടെ അഭിമാന ബോധത്തെ പ്രതികൂലമായി ബാധിക്കുന്ന കാര്യമാണ്, അതുകൊണ്ട് കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ സങ്കടവും വരും. അതുകൊണ്ടാണ് എന്തെങ്കിലും

തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കുകയും അതിന് മറ്റുള്ളവരിൽനിന്ന് കുറ്റപ്പെടുത്തലുകൾ ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മൾ തെറ്റായ രീതിയിൽ അതിനെ ന്യായീകരിക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നത്. തനിക്ക് സംഭവിച്ച പാളിച്ചകൾ മറ്റുള്ളവർ അറിയുമ്പോൾ ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ള അഭിമാന നഷ്ടത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ തോന്നുന്ന ഭയം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യാനും ഇത്തരത്തിൽ തെറ്റായ ന്യായീകരണങ്ങൾ നടത്തി വന്നുപോയ വീഴ്ചകളുടെ ഉത്തരവാദിത്വത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു മാറുന്ന പ്രവണതയും ഉണ്ടാകാറുണ്ട്. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു നേരെ വിമർശനങ്ങൾ വരുമ്പോഴും നമ്മിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന സമീപനം. കാരണം നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങളും കാഴ്ചപ്പാടുകളും ഒക്കെ അഭിമാന ബോധത്തോടു ചേർത്തുവെച്ച കാര്യങ്ങളാണ്.

വൈകാരിക സമ്മർദ്ദം കാരണം ബോധപൂർവ്വം തെറ്റായ രീതിയിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടിവരുന്ന മറ്റൊരു സന്ദർഭമാണ് നിലവിൽ ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സുഖങ്ങൾ നഷ്ടപ്പെടുമോ എന്ന് ഭയപ്പെടുന്ന സാഹചര്യം. കാരണം നമ്മുടെയെല്ലാം ഒരു സവിശേഷതയാണ് സ്വസ്ഥമായ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ (comfort zone) തുടരാനുള്ള ആഗ്രഹം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ജീവിതത്തിൽ പുരോഗതി ഉണ്ടാകുന്നത് നിലവിലുള്ള അവസ്ഥയിലേക്ക് പുതുതായി പലതും കൂട്ടിച്ചേക്കുമ്പോഴാണ്. എന്നാൽ ഏതൊരു പുതിയ കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴും ചില പ്രയാസങ്ങളും പ്രതിസന്ധികളും ഒക്കെ ഉണ്ടാകലും അതിനെ കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് ഭയം തോന്നുന്നതും സ്വാഭാവികമാണ്. ഇതിനെ മറികടക്കാനുള്ള മനക്കരുത്തിനെയാണ് നമ്മൾ ആത്മവിശ്വാസം എന്ന് പറയുന്നത്. ഇതുള്ളവർക്കേ ജീവിതത്തിൽ വിജയവും പുരോഗതിയും പ്രാപിക്കാനും കഴിയൂ. എന്നാൽ ചിലപ്പോൾ നഷ്ടങ്ങൾ വരുന്ന രൂപത്തിലും ഈ രീതിയിൽ സുഖകരമായ അവസ്ഥകളിൽനിന്ന് മാറിനിൽക്കേണ്ടി വരാറുണ്ട്. അത് പലപ്പോഴും സത്യത്തിനും നീതിക്കും വേണ്ടിയായിരിക്കും. എന്നാൽ നഷ്ടപ്പെടുന്ന സുഗങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള സങ്കടവും ഭയവും കാരണം വസ്തുതകളെ വളച്ചൊടിച്ച് കൊണ്ട് അതെ അവസ്ഥയിൽ തന്നെ തുടരാനുള്ള ശ്രമം നമ്മൾ ജീവിതത്തിൽ പലപ്പോഴും കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യവുമാണ്.

നമ്മുടെയെല്ലാം ചിന്തയിൽ സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പക്ഷപാതിത്വപരമായ വിലയിരുത്തലുകൾ (biased reasoning) അത് ഏത് താരത്തിലുള്ളതായാലും അതിന്റെയെല്ലാം മൂലകാരണം അസ്തിത്വപരമായ അടിസ്ഥാന കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വസ്തുതാപരമായ അറിവില്ലായ്മയാണ്. ഇതുമൂലം കേവലം വെക്കതിലാത്തതിൽ മാത്രമല്ല നഷ്ടങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും നേരിടേണ്ടിവരുന്നത്, ഗുരുതരമായ പല സാമൂഹികവും പാരിസ്ഥിതികവുമായ പ്രശ്നങ്ങളുടെയും ഉത്തരവാദിത്വത്തിലേക്ക് നമ്മളും കൂടെ പങ്കുചേർക്കപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. ഉദാഹരണത്തിന് നേരത്തെ സൂചിപ്പിച്ചത് പോലെ നമ്മളെല്ലാം ഏതെങ്കിലും സാമൂഹിക സംഘങ്ങളിൽ ഉൾച്ചേർന്നുകൊണ്ടാണ് ജനിക്കുന്നത്. പിന്നീട് നമ്മുടെ ചിന്താവികാസത്തെ ഈ സാമൂഹിക പശ്ചാത്തലം സ്വാധീനിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് നമ്മളും ആ കൂട്ടായ്മയുടെ ഭാഗമായി തീരുന്നു. ഇത് കേവലം ആശയപരമായ ഒരു ബന്ധം മാത്രമല്ല, വൈകാരികത കൂടെ ചേർന്ന ശക്തമായ ഒരു സംഘബോധമാണ്. ഇത്തരത്തിൽ എന്റെ വിഭാഗം മറ്റുള്ളവരുടെ വിഭാഗം എന്നതരത്തിൽ വേർതിരിച്ചുള്ള പരിഗണനയെ tribalism എന്നാണ് പറയുക. സംഘത്തിന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച

അടിസ്ഥാന കാഴ്ചപ്പാട് വസ്തുതാപരമാണെങ്കിൽ സംഘാംഗങ്ങൾ തമ്മിലും മറ്റുള്ളവരുമായുമുള്ള ബന്ധം കുറ്റമറ്റതായിരിക്കും, മറിച്ചാണെങ്കിൽ പലതരത്തിലുമുള്ള അനീതിയും ആക്രമണങ്ങളും ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യും. വാസ്തവത്തിൽ ഇന്ന് സമൂഹത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്ന ഏറ്റവും വലിയ കുറ്റകൃത്യമെന്നു പറയാവുന്ന വർഗീയ ദ്രവീകരണം ഇങ്ങനെ രൂപം കൊള്ളുന്നതാണ്. ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏതു സംഘങ്ങളിലായാലും നേതൃത്വമാണ് അതിലെ മുഴുവനാളുകളുടെയും ചിന്തയെ നിയന്ത്രിക്കുന്നത് എന്നത് കൊണ്ട് തന്നെ നേതൃത്വത്തിന് വികലമായ ജീവിതകാഴ്ചപ്പാടാണുള്ളതെങ്കിൽ അവരുടെ സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെയെല്ലാം ദുരുപയോഗം ചെയ്യാൻ സാദിക്കും. വാസ്തവത്തിൽ ലോകത്ത് നടക്കുന്ന എല്ലാ വർഗീയ കലാപങ്ങളും ഇങ്ങനെ സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അതിനു വേണ്ടി തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് മറ്റുള്ളവരെ സംബന്ധിച്ച് കടുത്ത അസൂയയും ഭയവും സംഘാംഗങ്ങളിൽ രൂപപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടാണിത് സാധ്യമാക്കുന്നത്.

രാഷ്ട്രീയ മേഖലയിലും ലോകത്ത് ഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും ഇത്തരത്തിൽ ചിന്താപരമായ ചൂഷണത്തിന് വിധേയമായാണ് ജീവിക്കുന്നത് എന്നതാണ് മറ്റൊരു പ്രശ്നം. രാഷ്ട്രവും രാഷ്ട്രീയതയുമൊക്കെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും വേണ്ടിയാണ്. എന്നാൽ നമ്മുടെ അനുഭവത്തിൽ ലോകത്തെവിടെയായാലും രാഷ്ട്രീയത്തെ കൈകാര്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നത് അതിന് നേതൃത്വം കൊടുക്കുന്നവരുടെ അധികാരം നിലനിർത്തുന്നതിനുവേണ്ടിയും മറ്റു സ്വാർത്ഥ താല്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാനും ഒക്കെയാണ്. രാഷ്ട്രീയ നേതൃത്വത്തിന് ഇത് സാധ്യമാകുന്നത് അണികളുടെ യുക്തിചിന്തക്കുമേൽ കടിഞ്ഞാണിട്ടുകൊണ്ട് അവരെ നിയന്ത്രിക്കാൻ കഴിയുന്നതിലൂടെയാണ്. ഇതുമൂലം സംഭവിക്കുന്നതാവട്ടെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തിനും രാജ്യത്തിന്റെ പുരോഗതിക്കും പകരം നേതൃസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരുടെ സുഖലോലുപരമായ ജീവിതം മാത്രമാണ്.

യുക്തിചിന്തയും ശരിയായ ജീവിത കാഴ്ചപ്പാടും ഇല്ലെങ്കിൽ മറ്റുരീതികളിലും നമ്മൾ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഉദാഹരണത്തിന് സാംസ്കാരിക സംഘങ്ങളിലെന്നപോലെ ലോകജനതയെ മൊത്തത്തിലെടുത്താലും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ഒരു ന്യൂനപക്ഷവും അവരുടെ സ്വാധീനത്താൽ ജീവിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മറ്റുള്ളവരും എന്ന നിലയിലാണ് കാണപ്പെടുന്നത്. ഇതിൽ നിയന്ത്രിക്കുന്നവരിൽ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത് കമ്പോള മുതലാളിത്വമാണ് (market capitalism). മുതലിത്വത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അവരുടെ ഉത്പന്നങ്ങൾ വിറ്റഴിക്കുന്നതിലൂടെയാണ് ലാഭവും വളർച്ചയും കൈവരുന്നത്. വാസ്തവത്തിൽ നമുക്കെല്ലാം ജീവിതാവശ്യത്തിനു വേണ്ടി പലതും വാങ്ങി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതുണ്ട്, പക്ഷെ എന്തു കഴിക്കണം എന്തുടുക്കണം എന്നുപോലും സ്വതന്ത്രമായി തീരുമാനിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധം മുതലാളിത്വ സംസ്കാരം നമ്മെയൊക്കെ സ്വാധീനിച്ചു അവസ്ഥയാണിന്നുള്ളത്. മാത്രവുമല്ല മുതലാളിത്വത്തിന്റെ ഉല്പാദനം, വിപണനം, സമ്പാദനം എന്ന തത്വശാസ്ത്രം നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ പോലും ഗൗരവ് തരത്തിൽ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ രീതിയിലുള്ള ലാഭ കേന്ദ്രീകൃതമായ വികസന പ്രവർത്തനങ്ങളാണ് ലോകത്ത് പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും. നമ്മുടെ ചിന്ത വൈകല്യങ്ങൾ കാരണം നമ്മളും ഇതിന്റെയെല്ലാം ഭാഗമായി തീരുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം.

നാം നേടിയെടുത്ത ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യകളും ഇത്തരത്തിലുള്ള ചിന്താപരമായ നിയന്ത്രണങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കാര്യമാത്രപ്രസക്തമായിത്തന്നെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യപ്പെടുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് ഈ വിഷയത്തിലുള്ള മറ്റൊരു കാര്യമായ പ്രശ്നം. യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം ഇന്ന് അനുഭവിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒട്ടുമിക്ക സൗകര്യങ്ങളും ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വികാസത്തിന്റെ ഭാഗമായി കൈവന്നതുതന്നെയാണ് എന്നതിൽ തർക്കമൊന്നുമില്ല. ഇതിൽ ഏറ്റവും പ്രാധാന്യം മർഹിക്കുന്നത് വിവര വിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യ തന്നെയാണ്. നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ മേഖലയിലും മറ്റു സേവന മേഖലകളിലുമെല്ലാം ഈയൊരു സംവിധാനത്തെ വളരെ ഫലപ്രദമായിത്തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നുമുണ്ട്. എന്നാൽ അതിനേക്കാൾ ഉപരിയായി തെറ്റായ വിവരങ്ങൾ നൽകിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെയൊക്കെ കാഴ്ചപ്പാടുകളെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ ഇതിനെ ദുരുപയോഗം ചെയ്യുന്നുണ്ട് എന്നതും യാഥാർത്ഥ്യമാണ്.

മനുഷ്യൻ ഇന്നോളം നേടിയെടുത്ത ശാസ്ത്ര സാങ്കേതിക വിദ്യകളിൽ ഏറെ നിർണായകമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ് കൃത്രിമ ബുദ്ധി (Artificial intelligence). ഇന്ന് ഒട്ടുമിക്ക മേഖലകളിലും ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ സഹായത്തോടെയാണ് പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. മനുഷ്യന് ഏറെ അധ്വാനം വേണ്ട പലകാര്യങ്ങളും കുറഞ്ഞ സമയം കൊണ്ട് വളരെ കൃത്യതയോടെ ചെയ്യാൻ സാധിക്കും എന്നതാണ് ഈ സംവിധാനത്തിന്റെ പ്രത്യേകത. എന്നാൽ ഇവിടെ നിലനിൽക്കുന്ന ഒരു പ്രധാന പ്രശ്നം കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള സ്വതന്ത്രവും വസ്തുതാപരവുമായ ഒരു വിലയിരുത്തലോ വിശകലനമോ അല്ല ഈ രൂപത്തിൽ നിർമ്മിച്ചെടുക്കുന്ന ബുദ്ധി സംവിധാനങ്ങളിൽ നടക്കുന്നത്, പകരം ഇത് രൂപപ്പെടുത്തിയ ആൾ എങ്ങനെയാണോ ഇതിലെ യുക്തി നിർണയിച്ചിട്ടുള്ളത് അതിനനുസരിച്ചു ഇതിന് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയൂ എന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് തന്നെ ഏറെ ഗുണകരമായ രീതിയിൽ ഇത് ഉപയോഗപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കും എന്ന പോലെത്തന്നെ തെറ്റായ വിവരങ്ങളെ ഫലപ്രദമായി നൽകിക്കൊണ്ട് ജനങ്ങളിൽ തെറ്റായ കാഴ്ചപ്പാടുകൾ രൂപപ്പെടുത്താനും സാധിക്കും എന്നതാണ് ഏറെ ഗൗരവതരമായ ഒരു പ്രശ്നം. ഇന്ന് പലനിലകളും ഈ സംവിധാനത്തെ ഈ രീതിയിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നുണ്ട് എന്നതും വസ്തുതയാണ്. സാമൂഹിക ധ്രുവീകരണം മുതൽ വർഗീയ കലാപങ്ങൾ വരെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിലും, രാഷ്ട്രീയ അജണ്ടകൾ പ്രയോഗവൽക്കരിക്കുന്നതിലും, കുത്തകകളുടെ ഉത്പന്നങ്ങൾ വില്പന നടത്തുന്നതിലുമെല്ലാം ഈ സംവിധാനം വളരെ ഫലപ്രദമായിത്തന്നെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളിലും മറ്റുമായി ഇത്തരം സംവിധാനങ്ങളെ നിത്യേന ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെയൊക്കെ ചിന്തകളെ ഏതുരൂപത്തിൽ എങ്ങനെയൊരു സ്വാധീനിക്കുന്നുണ്ട് എന്നത് കൃത്യമായി വിലയിരുത്തേണ്ടതുണ്ട്.

നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ ലോകത്ത് വളർന്നുവന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വളരെ അപകടകരമായ ഒരു കാര്യമെന്നാണെന്നുവെച്ചാൽ സാംസ്കാരികമായി മറ്റുള്ളവരെയൊന്നും ഉൾക്കൊള്ളാൻ കഴിയാത്തവിധം കടുത്ത ഗോത്രീയ ചിന്താഗതിയുള്ള ആളുകൾ രാഷ്ട്രീയ നേതൃസ്ഥാനങ്ങളുംകൂടെ കയ്യാളുകയും കമ്പോള മുതലാളിത്വവും ഈവർക്കൊപ്പം നിന്നുകൊണ്ട് രണ്ടുകൂട്ടരുടെയും സ്വാർ

തമതാത്പര്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി കൈകോർത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതായിട്ടാണ്. ഇതിനുവേണ്ടി ജനങ്ങളുടെ ചിന്തക്കുമേൽ ആധിപത്യം സ്ഥാപിക്കാൻ ആധുനിക മാധ്യമ സംവിധാനങ്ങളും വിവര വിനിമയ സാങ്കേതിക വിദ്യയും വളരെ ഫലപ്രദമായി ഉപയോഗിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലമായി സംഭവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതോ സാംസ്കാരികമായി ചിലവിഭാഗങ്ങൾ സുഖലോലുപതയിൽ കഴിയുമ്പോൾ മറ്റുപലരും കടുത്ത അനീതിക്കും അക്രമത്തിനും വിധേയമായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു, ചെറിയ ഒരു ന്യൂനപക്ഷത്തിന്റെ കയ്യിൽ സമ്പത്ത് കുമിഞ്ഞു കൂടുമ്പോൾ ലോകത്തെ മിക്ക രാജ്യങ്ങളിലും ദാരിദ്ര്യവും പട്ടിണിയും കൂടിവരുന്നു, ഒപ്പം ഒട്ടനവധി പാരിസ്ഥിതിക പ്രശ്നങ്ങളും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഇതിന്റെയെല്ലാം അടിസ്ഥാന കാരണം ചിലർക്ക് മറ്റുള്ളവരെ ചിന്താപരമായി സ്വാധീനിച്ചുകൊണ്ട് വസ്തുതകൾക്കപ്പുറം തെറ്റായ കൈച്ചപ്പാടുകൾ രൂപപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നു എന്നതാണ്.

നമുക്ക് സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തെ കുറിച്ച് നാം എവിടെ നിന്നാണ് വന്നത്, എങ്ങോട്ടാണ് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്, എന്തിനാണിവിടേക്ക് വന്നത് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ച് വ്യക്തമായ ധാരണ ഇല്ലാത്തതു കൊണ്ടാണ് നമ്മെ ആരൊക്കെയോ എങ്ങോട്ടേക്കൊക്കെയോ നയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇതിനു പകരം വ്യക്തമായ കാഴ്ചപ്പാടോടുകൂടി കൃത്യമായ നിലപാടുകൾ സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടേതായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കാൻ സാധിക്കണമെങ്കിൽ യുക്തിചിന്താശേഷിയെ ശരിയാംവണ്ണം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ട് അസ്തിത്വ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ തിരിച്ചറിയേണ്ടതുണ്ട്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഈയൊരു ശേഷിയായിരുന്നു ജീവിതത്തിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി ആർജ്ജിക്കേണ്ടിയിരുന്നത്, എന്നാൽ നാം വളർന്നുവന്ന സാമൂഹിക സാഹചര്യം അതിനെ വളർത്തുന്നതിന് പകരം തളർത്തിയിട്ടുകൊണ്ട് പലകാര്യങ്ങളും പകർന്നുതന്ന വിധമായതിനാൽ നമ്മൾക്ക് ഈ ശേഷി വേണ്ടവിധം ആർജ്ജിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. നമുക്ക് ലഭിച്ച വിദ്യാഭ്യാസവും ഈ രീതിയിലാണ് എന്നതും യുക്തിചിന്ത ശേഷി വേണ്ടവിധം വളരാത്തതിന്റെ ഒരടിസ്ഥാന കാരണമാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ നിലവിലെ സാഹചര്യത്തിൽ ആയുസിന്റെ മൂന്നിലൊന്നു ഭാഗവും ചിലപ്പോൾ അതിനേക്കാളധികവും നമ്മൾ വിദ്യാഭ്യാസത്തിനു വേണ്ടിയാണ് വിനിയോഗിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും നമുക്ക് ആകത്തുക എന്താണ് ലഭിക്കുന്നത്. വളരെ പരിമിതമായ ചില അടിസ്ഥാന വിവരങ്ങളും ഏതെങ്കിലും ഒരു തൊഴിൽ ചെയ്യാനുള്ള അറിവും എന്നതിനപ്പുറം യുക്തിചിന്താശേഷി വികസിപ്പിക്കുന്ന എന്തു സമീപനമാണ് നമ്മുടെ വിദ്യാഭ്യാസ സംവിധാനത്തിൽ ഉൾച്ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. യുക്തിചിന്ത ശേഷി വികസിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ക്രിയാത്മക ഇടപെടലുകൾ ഇല്ല എന്ന് മാത്രമല്ല അസ്തിത്വപരമായ അടിസ്ഥാന വിഷയങ്ങളിൽ സ്വതന്ത്ര വിശകലനത്തിന് അനുവാദം പോലും നൽകാത്തവിധം ചില കാഴ്ചപ്പാടുകൾ പകർന്നു നൽകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് നാം ചിന്താപരമായ ഒരു മാറ്റത്തിനു ശ്രമിക്കേണ്ടത്.

യുക്തിചിന്തയിലൂടെ അസ്തിത്വയാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ വസ്തുതാപരമായി തിരിച്ചറിയണം എന്ന് പറയുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും ഉണ്ടാകാവുന്ന ഒരു സംശയമാണ് നമ്മുടെ കാഴ്ചപ്പാടുകളും ജീവിത സാഹചര്യവും നമ്മുടെ നിഗമനകളെ സ്വാധീനിക്കില്ലേ എന്നത്. ശരിയാണ് ഇതുവരെയും നമ്മൾ അങ്ങനെയാണ്

ചിന്തിച്ചത്, പക്ഷെ അതിൽ അധികവും നമ്മൾ ബോധപൂർവ്വം ചെയ്തതല്ല, ഇനി ബോധപൂർവ്വം ചെയ്തതാണെങ്കിൽ അത് നമ്മുടെ വൈകാരിക സമ്പ്രദായത്തിന് വേണ്ടിയായിരുന്നു എന്നതും നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. അതുകൊണ്ട് ഈയൊരു ഉൾക്കായിച്ച നിലനിർത്തിക്കൊണ്ട് എല്ലാവിധ സ്വാധീനങ്ങൾക്കുമപ്പുറം വസ്തുനിഷ്ഠ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾക്ക് മാത്രം പരിഗണന കൊടുത്തുകൊണ്ട് ചിന്തിക്കാൻ ശ്രമിച്ചാൽ വിജയിക്കും എന്നതിൽ സംശയമൊന്നുമില്ല. ഏത് കാര്യത്തെയും എന്ത്? എന്തുകൊണ്ട്? എങ്ങനെ? എന്നിങ്ങനെ യുക്തിപരമായി ചിന്തിക്കുകയും വസ്തുതാപരമായ തെളിവ്വിന്റെ പിൻബലമുള്ള സാധ്യതകൾ മാത്രം അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നത് നമ്മുടെ അടിസ്ഥാന നിലപാടായിരിക്കണം. ഈയോരുമാറ്റം നമ്മുടെ വ്യക്തിജീവിതത്തിൽ മാത്രം വരുത്തിയാൽ പോരാ മറ്റുള്ളവരെയും ഈ വിധം മാറ്റാൻ ശ്രമിക്കണം. എങ്കിലേ വിഭാഗീയതകൾ ക്ഷയിതമായ ഒരു സാമൂഹികത കെട്ടിപ്പടുക്കാനും, നമ്മുടെ തെറ്റായ ഇടപെടലുകൾ മൂലം ഉണ്ടാകുന്ന സാമൂഹികവും പാരിസ്ഥിതികവുമായ പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹരിക്കാനും സാധിക്കുകയുള്ളൂ, മാത്രവുമല്ല ഒരു സാമൂഹിക ജീവി എന്ന നിലയിൽ നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ് നമ്മെപ്പോലെ മറ്റുള്ളവർക്കും നമ്മ ആഗ്രഹിക്കലും അതിന് വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കലും. ഏതൊരാൾക്കും നമുക്ക് ചെയ്യാൻ സാധിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന നന്മയാണ് ശരിയാംവിധം ചിന്തിക്കാനും അതിലൂടെ കൃത്യമായ ജീവിത വീക്ഷണം രൂപപ്പെടുത്താനും സഹായിക്കുക എന്നത്. ഇതിന് നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ബാധ്യത നിർവ്വഹണത്തിൽ കൃത്യമായ ഒരു ഇടം നൽകേണ്ടതുണ്ട്.

ഇത്തരത്തിൽ ചിന്താപരമായ മാറ്റത്തിന് വേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ സാമൂഹികബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം ഒഴിഞ്ഞുമാറി ഒറ്റയ്ക്ക് ചിന്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഫലവത്തായിത്തീരുക സമാന ചിന്താഗതിയുള്ളവരോടൊപ്പം നിലകൊള്ളുന്നതാണ്. കാരണം കാര്യങ്ങളെ പരസ്പരം ബന്ധിപ്പിച്ചു വിലയിരുത്തി സാധ്യതകൾ തിരിച്ചറിയുക എന്ന രീതിയിലാണ് നമ്മുടെ ബുദ്ധിയുടെ പ്രവർത്തന ശൈലി എന്നുപറഞ്ഞിരുന്നല്ലോ, അതുകൊണ്ടുതന്നെ വിശകലനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി എത്രമാത്രം വിഷയങ്ങളെ ഉൾപെടുത്താൻ പറ്റുമോ അതിനനുസരിച്ച് നമ്മുടെ നിഗമനകളെ വസ്തുതാപരമാക്കാനും സാധിക്കും. നമ്മൾ എത്രതന്നെ പരിശ്രമിച്ചാലും വ്യത്യസ്ത മേലലകളെകുറിച്ച് നമ്മുടെ അറിവ് പരിമിതമായിരിക്കും. നമ്മളൊക്കെ ഏതെങ്കിലും ഒരു മേലലയിലായിരിക്കുമല്ലോ പ്രത്യേക പഠനം നടത്തിയിട്ടുണ്ടാവുക. അതുകൊണ്ട് വ്യത്യസ്ത മേലലകളിൽനിന്നുള്ളവർ ഒത്തുകൂടി ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഏറെ ഫലപ്രാപ്തിയുണ്ടാകും, പക്ഷെ എല്ലാവരുടെയും ലക്ഷ്യം ഒന്നായിരിക്കണമെന്നത് നിർബന്ധമാണ്, അല്ലായെങ്കിൽ വ്യത്യസ്ത നിഗമനകളായിരിക്കും ഉണ്ടായിത്തീരുക. മാത്രവുമല്ല സമൂഹത്തിലും ഇത്തരത്തിലുള്ള മാറ്റത്തിനുവേണ്ടി ശ്രമിക്കുമ്പോൾ ഒറ്റയ്ക്ക് പരിശ്രമിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ഫലം ലഭിക്കുക കൂടാതെ പ്രവർത്തനത്തിലൂടെയാണ്. ലോകത്തിന് അടിസ്ഥാനപരമായി ആവശ്യമുള്ളതും ഇത്തരം ഒരു സംഘത്തെയാണ്. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ ചിന്തയെ നമുക്കും മറ്റുള്ളവർക്കും ഗുണം ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മാറ്റത്തിന് വിധേയമാക്കാം.